گذر

«بانک جهانی» گزارش داد

مهاجرت سالانه ۱۵۰ هزار جوان بیکار از ایران

• **تسنیم:** بانک جهانی در جدیدترین گزارش خود نوشت: ایران با تولید ناخالص داخلی ۳۶۶میلیارددلاری در سال ۲۰۱۴-۲۰۱۳، پس از عربستان، بزرگ‌ترین اقتصاد منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا بوده و با ۷۷/۳میلیون‌نفر جمعیت، در سال ۲۰۱۳، پس از مصر دومین کشور پرجمعیت منطقه بوده است. براساس برآوردها هر سال حدود ۷۵۰هزارنفر وارد بازار کار می‌شوند. به‌علاوه، بخش بزرگی از شاغلان که بیکار شده یا از جست‌وجو برای یافتن کار دست کشیده‌اند به جمعیت غیرفعال اقتصادی اضافه می‌شوند. با این وضعیت تعجبی ندارد که هر سال حدود ۱۵۰هزار نفر از جمعیت جوان کشور برای یافتن آینده اقتصادی بهتر به کشورهای دیگر مهاجرت می‌کنند.

بازار . یکشنبه ۲۰ مهر

طلاو سکه *	قیمت
طرح جدید	۹۳۸۵۰۰
طرح قدیم	۹۳۸۵۰۰
نیم	۴۷۳۰۰۰
ربع	۲۷۰۵۰۰
گرمی	۱۷۴۰۰۰
گرم ۱۸ عیار	۹۶۰۰۰
اونس * (دلار)	–

قیمت انواع سکه و طلا در بازار رسمی
قیمت در ساعت ۱۸

ارز *	قیمت(تومان)
دلار آمریکا	۳۲۵۰
یورو	۴۱۳۷
پوند	۵۲۳۷
درهم	۸۹۰

* نرخ انواع ارز در صرافی‌های مجاز تهران

عنوان شاخص	مقدار	تغییر (درصد)
کل	۷۱۷۹۱/۵	۰/۰۳
۳۰ شرکت بزرگ	۳۲۸۲/۴	-۰/۰۷
آزاد شناور	۸۰۸۴۷/۷	۰/۰۲
بازار اول	۵۲۷۳۴/۹	۰/۰۹
بازار دوم	۱۴۲۱۸۶/۴	-۰/۱۲
صنعت	۶۰۹۲۸/۱	۰/۰۱

اسدالله عسگراولادی در گفت‌وگو با «شرق»:

عربستانی‌ها مخفیانه در ایران سرمایه‌گذاری کرده‌اند

فرشید خاموشی: «توپ برقراری دوباره روابط اقتصادی دو کشور در زمین عربستان است». اینکه چرا اسدالله عسگراولادی، نایب‌رییس اتاق بازرگانی مشترک ایران و عربستان چنین دیدگاهی دارد، به شم بالای او در تحلیل مسایل اقتصادی و البته سیاسی برمی‌گردد که وی اذعان می‌کند در حوزه سیاست تاکنون نه ورود پیدا کرده است و نه تخصصی دارد.

برای این فعال اقتصادی یک مساله کاملا شفاف و روشن است؛ در دوره‌ای که قرار داریم می‌توان درهای قفل‌شده مناسبات اقتصادی ایران و عربستان را باز کرد. اینکه چگونه این قفل باز می‌شود، مقدماتش را آقای عسگراولادی در رفت‌وآمد مقامات دو کشور می‌داند و البته گام اول را نیز باید طرف عربستانی بردارد.

عکس: مهدی حسنی، شرق

↙ روابط اقتصادی و بازرگانی ایران و عربستان به همان اندازه که در دولت‌های آقایان هاشمی و خاتمی رونق گرفت، در دولت‌های نهم و دهم رو به سردی گذاشت و حال در دولت آقای روحانی نشانه‌هایی از بهبود روابط اقتصادی میان دو کشور دیده می‌شود. این‌همه فرازونشیب در مناسبات اقتصادی ایران و عربستان را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

روابط ایران با کشور عربستان همواره استراتژیک بوده است. پس از انقلاب اسلامی، عربستان اولین کشوری بود که دولت وقت در ایران اسلامی سعی در برقراری روابط با آن را داشت. مشکلات عدیده‌ای هم طی سال‌های پس از انقلاب بر روابط دوکشور اثرگذار بوده است. از جمله آنکه در مورد مساله حج و زوار ایرانی در این کشور پیشامدهایی اتفاق افتاد. پس از انقلاب اسلامی، اعزام زوار ایرانی به عربستان از ۵۰هزارنفر در سال شروع شد و در حال حاضر به ۹۰هزارنفر حاجی در سال رسیده است. بین ۲۰۰هزارنفر تا ۶۰۰هزارنفر نیز عمره به این کشور می‌فرستیم.

از این‌رو ارتباط توریستی- مذهبی وسیعی با این کشور داریم. در زمینه برقراری روابط اقتصادی و بازرگانی میان دو کشور نیز پس از انقلاب، کشور عربستان اولین هیات تجاری را به تهران اعزام کرد که رییس اتاق بازرگانی و صنعت جده،آقای شیخ اسماعیل ابو داوود ریاست آن هیات را برعهده داشت. وی ریاست اتاق بازرگانی اسلامی را نیز در دست داشت و تا همین چندسال پیش که وی درگذشت این سمت در اختیار او بود. به‌دنبال آمدن این هیات اقتصادی از عربستان به تهران، ایران نیز هیاتی ۸۰نفره از تجار و بازرگانان خود را راهی ریاض کرد. به این ترتیب طی ۱۰سال به‌طور مستمر هیات‌های تجاری دو کشور عربستان و ایران در رفت‌وآمد بودند.

بنابراین اساس روابط اقتصادی دو کشور برپایه مبادله هیات‌های تجاری و ایجاد بستری برای مذاکرات رودررو قرار گرفت و همچنین میان اتاق‌های بازرگانی ایران و ریاض پروتکل‌های مختلفی به امضا رسید. این در حالی بود که نمایندگان بخش خصوصی ایران به‌طور مستمر در نشست‌های سالانه اتاق بازرگانی اسلامی حضور پیدا می‌کردند. از این‌رو در مناسبات اقتصادی ایران و عربستان اتفاقات متنوع زیاد به چشم می‌خورد.

↙ از میان کشورهای عربی، امارات‌متحده‌عربی و عراق بخش عمده‌ای از سهم تجارت ایران با کشورهای عرب‌نشین را از آن خود کرده‌اند. جایگاه عربستان در تعاملات اقتصادی ایران با کشورهای عربی چگونه است؟

کشور عربستان در میان کشورهای عربی سومین شریک تجاری ایران است اما در منطقه جزو پنجمین کشور شریک اقتصادی ایران محسوب می‌شود. کشورهای عراق و امارات‌متحده‌عربی نخستین شرکای تجاری ایران در میان کشورهای عربی هستند.

اما روابط اقتصادی ایران با کشورهای منطقه خلیج‌فارس همواره تحت‌تاثیر روابطمان با دوکشور این حوزه یعنی عراق و امارات‌متحده‌عربی بوده است. این دوکشور همیشه در صدر روابط اقتصادی و بازرگانی ایران بوده‌اند. در مورد کشور امارات‌متحده‌عربی، در ۳۵سال اخیر همواره یکی از ستون‌های ارتباطی ایران در خلیج‌فارس، امارت‌نشین دوبی بوده است. ایرانی‌ها فعالیت‌های وسیعی در این امارت‌نشین داشته‌اند و کماکان نیز دارند. سرمایه‌گذاری‌های عظیم غیرمنقول ایرانی‌ها در دوبی به میلیاردهادلار می‌رسد.

بسیاری از برج‌هایی که در دوبی ساخته شده با کمک سرمایه‌گذاران ایرانی بوده است، با این حال بحران اقتصادی سال ۲۰۰۸میلادی که در اروپا رخ داد، خیلی طول نکشید که دامان اقتصاد دوبی را نیز گرفت و با سقوط قیمت املاک در این امیرنشین خلیج‌فارس وضعیت اقتصادی بسیاری از سرمایه‌گذاران ایرانی در این کشور نیز دچار بحران شد. حتی خیلی از ایرانی‌های سرمایه‌گذار در امارات دچار ورشکستگی شدند.

بنابراین روابط تجاری ایران در منطقه در درجه‌اول با کشور امارات‌متحده‌عربی است پس از این کشور عراق دومین کشوری است که حجم مبادلات ما در منطقه با این کشور بالاست. عراق همه نوع کالا از ایران می‌خرد در عین‌حال همه نوع کالایی نیز به ایران می‌فروشد. اگرچه این کشور تولیداتی برای فروش به ایران ندارد، اما کالاهای سایر کشورها را به ایران صادر می‌کند.

اما در حال حاضر، مشکلات پیش‌آمده از سوی داعش، بر حجم مناسبات بازرگانی دوکشور تاثیر منفی گذاشته است. در منطقه، پس از عراق، کشورهای افغانستان، چین و ترکیه بزرگ‌ترین شرکای تجاری ایران محسوب می‌شوند.

↙ در ابتدای سخنان‌تان به «اتاق اسلامی» اشاره کردید. تاکنون ایران در این اتاق نقش محوری داشته است؟

در سال‌جاری نیز مسوولان ما در اجلاس اتاق اسلامی شرکت کردند. ریاست اتاق بازرگانی اسلامی نیز همواره در اختیار کشور عربستان بوده است. در زمان ریاست آقای‌علینقی خاموشی در اتاق بازرگانی ایران، سه‌مرتبه نایب‌رییسی اتاق اسلامی به ایران رسید. در زمان ریاست آقای‌نهاوندیان کرسی نایب‌رییسی اتاق اسلامی را به ایران ندادند. دلیل این اتفاق هم مسایل سیاسی بود و در این شرایط بود که رفته‌رفته روابط اقتصادی ایران و عربستان تحت‌تاثیر مناسبات سیاسی دوکشور روبه‌سردی گرایید به‌طوری که طی سه‌سال اخیر روابط ایران و عربستان در سردی کامل به‌سر برد. این سردی در روابط نیز به این‌دلیل بود که آقای‌احمدی‌نژاد سخنانی را در مجامع خارجی بیان می‌کرد که منجر به قهر مقامات عربستانی می‌شد.

↙ در دوران سایر روسای‌جمهور ایران، این سردی در روابط با عربستان مشهود بود؟

رییس‌جمهور سابق ایران نتوانست حکام عربستانی را راضی نگه دارد برعکس آقای‌هاشمی‌رفسنجانی و آقای‌خاتمی که در طول دوران ریاست‌جمهوری خود روابط با عربستان را گرم نگه داشته بودند.

آقای‌هاشمی و پسران وی بارها به عربستان سفر کردند و اجازه ندادند مناسبات سیاسی و اقتصادی دوکشور تزلزل بیابد. در طول آن دوران، چندین‌مرتبه من به همراه وزیر بازرگانی دولت‌آقای‌هاشمی‌رفسنجانی در راس هیات اقتصادی به عربستان سفر کردیم. بالاترین مقامات این کشور نیز به میزبانی هیات‌های تجاری ایران می‌آمدند از این‌رو، سطح روابط سیاسی و اقتصادی دوکشور در بهترین شرایط خود قرار داشت. آقای‌هاشمی از احترام خاصی در میان مقامات کشور عربستان برخوردار بودند و حتی امروز نیز این جایگاه را حفظ کرده‌اند. در زمان ریاست‌جمهوری ایشان، در سفری که به عربستان داشتند، در مراسم نمازجمعه مدینه شرکت کرد. خطیب آن نمازجمعه پشت تریبون علیه ایران سخنانی ایراد کرد و به‌دنبال آن آقای‌هاشمی و تیم همراهشان جلسه را ترک کردند و در گوشه‌ای از محوطه نمازجمعه شروع به ادای فریضه کردند. این اتفاق به گوش فهد پادشاه فقید عربستان رسید و باعث شد وی خطیب نمازجمعه مدینه را به‌مدت چندسال تبعید کند. اما روابط ایران و عربستان در دور دوم ریاست‌جمهوری آقای احمدی‌نژاد قطع شد. در دور اول ریاست‌جمهوری وی روابط دو کشور در سطح خوبی برقرار بود اما در دور دوم که مصادف شد با پادشاهی ملک‌عبدالله که در زمان ریاست‌جمهوری آقایان هاشمی و خاتمی ولیعهد عربستان بود و روابط گرمی نیز با ایران داشت به‌دلیل عدم مدیریت صحیح آقای احمدی‌نژاد روابط دو کشور رو به سردی گذاشت.

↙ نوع مراودات کالایی میان دوکشور شامل چه کالاهایی می‌شود؟

در حال حاضر تنها مواد غذایی و فرش از ایران به عربستان صادرات می‌شود و هیچ کالای دیگری به این کشور نمی‌رود. تجارت محصولات پتروشیمی ایران و عربستان نیز قطع شده است اگرچه ممکن است از طریق واسطه‌هایی مانند امارات، چین و هنگ‌کنگ این محصولات به عربستان صادر شود اما به‌طور مستقیم صادراتی نداریم.

عربستان یک واحد بزرگ پتروشیمی دارد که مثل پتروشیمی ما در ایران است. در منطقه دو واحد پتروشیمی مهم داریم؛ پتروشیمی ایران و پتروشیمی عربستان. روابط این دو واحد پتروشیمی مکمل هم بوده است. هرآنچه که عربستان در این واحد کمبود داشته است از طریق پتروشیمی ایران خریداری شده و بالعکس. با این حال، روابط اقتصادی دو کشور همواره بر پایه مواد غذایی، فرش و محصولات پتروشیمی قرار داشته‌است. در دوره‌ای، روابط بازرگانی دو کشور تا مرز دومیلیارددلار در سال نیز رسیده بود و حتی در یک‌سال این میزان با کمک پتروشیمی به سه‌میلیارددلار هم رسید. در حال حاضر این حجم از مناسبات به زیر یک‌میلیارددلار رسیده است و باید گفت که روابط اقتصادی دو کشور به‌طور کامل سرد است.

بسیاری از ایرانی‌ها در زمان دولت‌های آقایان هاشمی و خاتمی توانستند که اقامت عربستان را بگیرند. اما دولت این کشور تمام مجوزهای اقامت ایرانیان را باطل کرد و در حال حاضر به ایرانیان اقامت نمی‌دهند. حتی به ایرانی‌ها ویزای تجاری نمی‌دهند و تنها ویزای عمره داده می‌شود.

↙ آیا ایرانی‌ها موفق شده‌اند در عربستان سرمایه‌گذاری کرده و کسب‌وکار به راه اندازند؟

ایرانی‌ها در عربستان سرمایه‌گذاری سبک کرده بودند و نه سنگین، مثلا چند کارگاه بسته‌بندی مواد غذایی در این کشور از سوی سرمایه‌گذاران ایرانی راه‌اندازی شده بود، چندین فرش‌فروشی بزرگ نیز در شهرهای مهم عربستان احداث شده بود. اتاق بازرگانی ایران نیز با احداث ساختمانی به‌عنوان مرکز تجاری ایران اقدام به سرمایه‌گذاری در این کشور کرده بود. این مرکز تجاری به مدت ۱۲سال از سوی اتاق بازرگانی ایران اداره می‌شد اما در دولت آقای احمدی‌نژاد که مناسبات دو کشور تنزل کرد اداره این مرکز تجاری نیز با مشکلاتی مواجه شد. این در حالی بود که با رفتن آقای خاموشی از اتاق ایران، آقای نهاوندیان تمایلی به تداوم فعالیت این مرکز اقتصادی نداشت و به ناچار مرکز تجاری ایران در ریاض را واگذار کردیم.

روابط اقتصادی ایران با عربستان در دولت آقای هاشمی پایه‌گذاری شد، در اواخر دولت ایشان رشد پیدا کرد و تداوم رشد آن در زمان دولت آقای خاتمی نیز ادامه داشت و در زمان آقای احمدی‌نژاد به کمترین میزان خود رسید.

↙ در نقطه مقابل، سرمایه‌گذاری عربستانی‌ها در ایران چگونه بوده‌است؟

سرمایه‌گذاران کشور عربستان تاکنون در ایران نیز حضور داشته‌اند اما حضور آنها به‌طور محرمانه بوده است. به این دلیل که از سوی حکومت عربستان مورد بازخواست قرار نگیرند بنابراین ترجیح می‌دهند که به‌صورت مخفیانه در ایران سرمایه‌گذاری کنند. عمده سرمایه‌گذاری عربستان در ایران نیز احداث مراکز تجاری، پاساژ و بخش مسکن بوده است. در همین زمینه می‌توان به «کارفور» اشاره کرد که سرمایه‌گذاری عمده این مرکز تجاری متعلق به عربستان است منتهی به نام شرکای ایرانی اقدام به سرمایه‌گذاری در ایران شد. در بخش معدن نیز عربستانی‌ها با مشارکت سرمایه‌گذارانی از کشور قطر در سطحی محدود در ایران سرمایه‌گذاری کرده‌اند که به‌دلیل محدودیت‌های حکومت این کشور، این بخش از سرمایه‌گذاری به نام شرکای ایرانی صورت گرفته است.

↙ در حال حاضر و در دولت یازدهم این امیدواری حاکم است که سطح روابط اقتصادی ایران و عربستان بهبود یافته و شاهد بازگشت رونق به مناسبات تجاری دو کشور باشیم. شما تا چه اندازه نسبت به عادی‌شدن مناسبات و گرم‌شدن روابط اقتصادی دو طرف خوش‌بین هستید؟

در دولت یازدهم، مقامات دو کشور چراغ سبز بهبود روابط را برای یکدیگر روشن کرده‌اند. در این مدت، وزیرخارجه ایران ملاقاتی با مقامات کشور عربستان در جایی به غیر از دو کشور کرده بود و چندی پیش نیز مقامات این کشور آقای ظریف را برای دیدار دیگری دعوت کردند که وزیرخارجه ایران به‌دلیل تداخل با سفرهای دیگر دعوت عربستانی‌ها را نپذیرفت ولی چراغ سبزها برای برقراری روابط روشن شده است.

در این شرایط یک نکته وجود دارد؛ اینکه به‌لحاظ مناسبات دیپلماتیک، ابتدا باید مقامات کشور عربستان به ایران بیایند سپس از ایران به این کشور دعوت صورت بگیرد. تاکنون طی دو مرتبه مقامات دولت ایران به کشور عربستان رفته و ملاقات‌هایی با مقامات این کشور داشته‌اند ولی طرف‌های سعودی هنوز پاسخ بازدید مقامات دولت ایران را نداده‌اند.

↙ چندی پیش ظاهرا از طرف کشور عربستان تقاضای سفر رییس‌جمهور ایران به این کشور شده بود.

طی چندماه اخیر، آقای روحانی از سوی مقامات کشور عربستان سعودی برای سفر به این کشور دعوت شده و ایشان هم قبول کرده‌اند اما وی این سفر را موکول به بعد کرده‌اند.

↙ می‌دانید به چه دلیل این سفر تاکنون صورت نگرفته است؟

به همان دلیلی که درخصوص مناسبات دیپلماتیک عرض کردم و اینکه ابتدا مقامات کشور عربستان باید پاسخ چند سفر گذشته مقامات ایران را بدهند، سپس رییس‌جمهور ایران به این کشور سفر کند. به نظر من، آقای روحانی می‌تواند با دعوت از پادشاه عربستان به تهران قدم بزرگی در بازگشایی مناسبات دو کشور بردارد.

به‌هرحال، روابط ایران و عربستان در آستانه تغییر و تحول است و دولت یازدهم نیز علاقه‌مند به این گشایش است. بخش خصوصی ایران نیز موافق با گشایش در روابط اقتصادی دو کشور است. ما باید با عربستان به سمت تفاهمات بیشتر برویم.

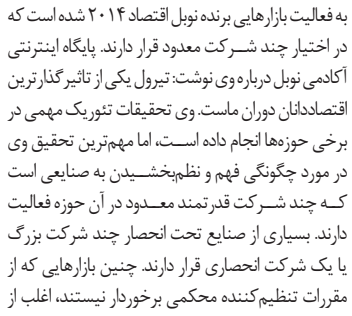
↙ طرف عربستان هم باید اشتیاقی به برقراری دوباره روابط اقتصادی با ایران داشته باشد. آیا این انگیزه وجود دارد؟

ایران و عربستان دو قدرت بزرگ در منطقه هستند. عربستان، کشوری است که بخشی از لوله‌های نفتی این کشور از منطقه خلیج‌فارس عبور می‌کند و برای حفاظت این مسیر، در منطقه خود را صاحب قدرت می‌داند.

ادامه در صفحه ۵

گزارش

«ژان تیرول» فرانسوی برنده «نوبل اقتصاد» شد

• **شرق:** برای سومین‌بار یکی از اقتصاددانان فرانسه جایزه نوبل اقتصاد امسال را از آن خود کرد. «ژان تیرول» اقتصاددان ۶۱ساله فرانسوی است که دیروز توانست جایزه نوبل اقتصاد را از آن خود کند. به گزارش ایرنا و به نقل از پایگاه اینترنتی نوبل پرایز، ژان تیرول به دلیل تحقیقاتش در زمینه قدرت بازار و کنترل آن برنده این جایزه شد. به گزارش تسنیم، ژان تیرول به دلیل پاسخ به پرسش‌هایی از این دست برنده نوبل امسال شده است که دولت چگونه باید با شرکت‌های ادغام‌شده یا کارتل‌ها رفتار و چگونه باید انحصار آنها در بازار را تعدیل کند؟

تیرول در سال ۱۹۵۳ در ترویز فرانسه متولد شد و در سال ۱۹۸۱ دکترای خود را از انستیتوی فناوری ماساچوست دریافت کرد. وی هم‌اکنون مدیریت موسسه صنایع اقتصادی فرانسه را برعهده دارد. وی همچنین عضو شورای تحقیقات استراتژیک فرانسه، عضو کمیته اجرایی موسسه مطالعات پیشرفته تولوز و عضو مدرسه اقتصاد تولوز است. تیرول به دلیل کار روی موضوع نظم‌بخشیدن به فعالیت بازارهایی برنده نوبل اقتصاد ۲۰۱۴ شده است که در اختیار چند شرکت معدود قرار دارند. پایگاه اینترنتی آکادمی نوبل درباره وی نوشت: تیرول یکی از تاثیرگذارترین اقتصاددانان دوران ماست. وی تحقیقات تئوریک مهمی در برخی حوزه‌ها انجام داده است، اما مهم‌ترین تحقیق وی در مورد چگونگی فهم و نظم‌بخشیدن به صنایعی است که چند شرکت قدرتمند معدود در آن حوزه فعالیت دارند. بسیاری از صنایع تحت انحصار چند شرکت بزرگ یا یک شرکت انحصاری قرار دارند. چنین بازارهایی که از مقررات تنظیم‌کننده محکمی برخوردار نیستند، اغلب از نظر اجتماعی تاثیرات نامطلوبی را ایجاد می‌کنند. از جمله اینکه قیمت‌های ارایه‌شده از سوی این شرکت‌ها مبتنی بر هزینه‌های تولید نیست. یا اغلب این شرکت‌ها، شرکت‌های غیرمولدی هستند که از طریق مسدودکردن مسیر ورود شرکت‌های جدید و مولدتر به حیات خود ادامه می‌دهند. دانشمندان از اواسط دهه ۱۹۸۰ و پس از آن ژان تیرول روحی تازه در پیکر تحقیقات مربوط به این نوع عملکردهای نامطلوب در بازار دمیده‌اند. قبل از تیرول، محققان و سیاستگذاران به‌دنبال اصولی کلی برای تمامی صنایع بودند. آنها از قواعد سیاستگذاری ساده‌ای نظیر تعیین سقف افزایش قیمت برای شرکت‌های انحصارگرا و ممنوعیت همکاری بین شرکت‌های رقیب حمایت می‌کردند، در حالی که همکاری بین شرکت‌هایی با جایگاه‌های متفاوت از نظر زنجیره ارزش را مجاز می‌دانستند. تیرول به‌لحاظ تئوریک نشان داد که چنین قواعدی ممکن است در شرایطی مشخص به‌خوبی موثر واقع شوند، اما در برخی شرایط دیگر بیش از آنکه سودمند باشند، ضرر به‌همراه داشته باشند. محدودکردن سقف افزایش قیمت‌ها می‌تواند انگیزه‌هایی قوی به شرکت‌های انحصارگرا برای کاهش قیمت‌ها بدهد که البته یک قانون خوب برای جامعه است، اما ممکن است اجازه سودهای کلان را نیز بدهد (یک امر بد برای جامعه). همکاری در زمینه تعیین قیمت در درون بازار معمولا امری مضر است، اما همکاری در زمینه ایجاد کنسرسیومی بین شرکت‌ها در ارتباط با ثبت اختراع در یک فناوری خاص می‌تواند برای همه مفید فایده باشد. ادغام یک شرکت با شرکت تامین‌کننده مواد موردنیازش می‌تواند موجب تشویق نوآوری شود، اما در عین حال امکان دارد رقابت را از بین ببرد.

جایزه نوبل اقتصاد در وصیتنامه آلفرد نوبل وجود نداشت و بانک‌مرکزی سوئد در سال ۱۹۶۸ این جایزه را به پنج جایزه اصلی اضافه کرد و اولین نوبل اقتصاد در سال ۱۹۶۹ اعطا شد. در این ۴۵سال که از عمر جایزه نوبل اقتصاد می‌گذرد، کشور آمریکا ۴۷بار، بریتانیا ۷/۵بار (جایزه‌های اشتراکی به عنوان نیم برای آن کشور محاسبه شده است) نروژ و سوئد هرکدام سه‌بار و سوئد دوبار برنده این جایزه شده‌اند. آلمان، هند، استرالیا، کانادا، هلند و روسیه و برخی دیگر از کشورها هم هرکدام تنها یک‌بار این جایزه را از آن خود کرده‌اند. از سال ۲۰۰۸ به این طرف بیش از یک‌نفر به‌عنوان برنده نوبل اقتصاد معرفی شده بود اما امسال برخلاف رویه پنج‌ساله تنها یک‌نفر برنده نوبل اقتصاد معرفی شده است.

نام برندگان جایزه نوبل اقتصاد – سال
ژان تیرول– ۲۰۱۴
یوگن فاما، لارس پیتر هنسن و رابرت شیلر–۲۰۱۳
الوین روث و لوید اس. شپلی–۲۰۱۲
توماس سارجنت و کریستوفر سیمس–۲۰۱۱
دایاموند، دیله مورتنسون و کریستوفر پیسارید–۲۰۱۰
الینور اوستروم و اولیور ویلیامسون–۲۰۰۹
پل کروگمن–۲۰۰۸
لئونید هارویکز، اریک ماسکین و راجر مایرسون–۲۰۰۷
ادموند فلپس– ۲۰۰۶
توماس شیلینگ و رابرت آمان–۲۰۰۵
فین کیدلند و ادوارد پرسکات–۲۰۰۴
رابرت انگل و کلایو گرانجر–۲۰۰۳
دانیل کانمن و ورنون اسمیت–۲۰۰۲
جورج اکرلوف، میشل اسپنس و ژوزف استیگلیتز–۲۰۰۱
جیمز هکمن و دانیل مکفا–۲۰۰۰

